

L'orquestra dels animals

Llibret: Roberto Piumini

Música: Andrea Basevi

Adaptació catalana: David Pintó

COR GENERAL I ESCENA

**Diuen que el silenci, quan tot és en calma,
ni un soroll torba,
quan tothom descansa
és màgic d'escoltar-lo,
és màgic d'escoltar-lo.
Prò alguns cops també passa
que el silenci
ens pot fer nosa
i l'omplim de paraules
que volen ser escoltades
Que volen ser escoltades
Paraules que ens expliquen
una història,
una història,
perquè la vida ja no té memòria.
S'ha oblidat de tots els contes.
Avui aquest silenci
volem guanyar-lo,
cantant-vos una faula,
una història que us remogui...
que us remogui...
Quedeu-vos a escoltar-la,
quedeu-vos a escoltar-la.
Din don dan
dan din don.**

COR GENERAL

**Hi havia un home que tenia
Hi havia un home que tenia un ase gros, un ase gros, un ase gros.**

COR ESCENA

L'ase és bon jan i gros, fort, robust i jove;
porta les sàrries i tiba el carro.
Menja fenc i menja també palla.
Menja fenc i menja també palla i
brama molt i no calla!
IA IA IA IA

COR GENERAL

**Una senyora gran tenia
Una senyora gran tenia un senyor gat, un senyor gat, un senyor gat.**

COR GENERAL I ESCENA

**És un gat net, elegant i jove
És un gat net, elegant i jove**

menja rates per les golfes
i granotes per les gorgues
i sap miolar i està al cas de tot!
MIAU MIAU MIAU

COR GENERAL

Hi havia un altre home que tenia
Hi havia un home que tenia un gos fidel, un gos fidel, un gos fidel.

COR GENERAL I ESCENA

És un gos espavilat i jove.
És un gos espavilat i jove.
Fa la guàrdia de la casa,
marca sempre el territori
i fa tot el que se li ordena
BUP BUP BUP

COR GENERAL

Era una altra dona que tenia
Era una dona que tenia un gall de corral, gall de corral, gall de corral.

COR GENERAL I ESCENA

És un gall que fa de bon veure,
és el rei de les gallines.
Menja cucs verds i marietes
Té una veu clara i canta.
QUI QUI RI QUI

COR GENERAL

Després d'allò va anar passant el temps
El temps sempre va de pressa
Va de pressa
El temps que fa córrer el rellotge
Fa que el moment present sigui passat
El temps no va enrera
Va fent camí i avança
Avança i no t'espera
Amb passa lenta,
Amb molta parsimònia,
El temps se'n va en silenci.

HOME 1

Has estat un ase sempre bo,
però se t'ha acabat la força; ets un ruc vell.
Demà amb el nou dia quan vindré a acomiadar-te
un cop amb el garrot et clavaré.
Prò no ens separarem, t'ho puc prometre;
La teva pell serà una bona pandereta.
ASE
Pandereta?
L'instrument que té més ritme de la banda...

Però em ve al cap de cop una pregunta,
és senzilla, no és profunda:
És això el que ara em convé?
Ni parlar-ne: Fuig corrents!!

DONA 1

Has sigut un gat "exemple". Va ser el mixo perfecte.
I m'has fet sempre costat i companyia,
i recordant-ho ara ploraria.

Però t'has fet vell i això ja no és el que era.
Seràs al meu costat sempre escalfant-me:
et convertiré en uns guants i una bufanda.

GAT

Escalfant-te? Ara vol que sigui uns guants i una bufanda
Que l'escalfin i que l'abriguin...

No sé què voleu que us digui:

És això el que ara em convé?

Ni parlar-ne!

COR GENERAL

Fuig corrents!

HOME 2

Vas ser sempre el millor gos per anar de caça,
un gran company i un amic lleial i noble
prò a mi ja no em serveixes... ets com un moble.

Et mataré perquè vull un gos de raça.

Però no t'amoïnis. Penso dissecar-te.

Sí, et tindrè en el menjador de casa.

GOS

Dissecar-me? Una cosa que fa goig i que és per sempre.

En un lloc de privilegi...

Prò deixeu-me que em plantegi si és això el que ara em convé...

COR GENERAL

Ni parlar-ne:

Fuig corrents!

DONA 2

Tens un plomatge que és preciós a la cua!

Però quasi ni serveixes per la sopa.

Aviat en vindran més de galls a la granja...

Tu, vine aquí. Faré que vagis a la moda:

amb les plomes que tens faré una pamela!

"Ell va ser el millor gall" dirà l'esquela!

GALL

La pamela... Quina cosa més bonica i més preciosa.

Algun dia sí que espero anar a la moda...

Prò jo vull viure. Jo vull viure.

COR GENERAL

És això el que ara em convé?

Ni parlar-ne: Fuig corrents!

ASE - Ia ia ia
GAT - Miau, miau, miau
GOS - Bup, bup, bup
GALL - Qui qui ri qui
GOS - No t'atabalis. Molta calma...
GAT - No t'esveris! Quin dia...
GALL - I ara què passa? Què he de fer?
GAT - Què em queda? On anava? Què faig?
GOS - Fujo! Però cap a on?
GALL - De què m'escapo? Per què no torno?
GOS - Quin camí trio?
GAT - El sud! Sí?
GALL - No. A l'est. No ho sé.
GOS - Jo torno!
GAT - Però no puc!
GALL - Però no vull!
GOS - Què he de fer?
ASE - Ia ia ia... Quin escàndol! Jo tinc una idea! Conec un racó que és perfecte. Voleu anar-hi?
GAT - On és això?
GALL - És cap al Nord això?
ASE - No, a Bremen.
TOTS - On dius?
GAT - No ho conec...
ASE - Vaig a Bremen.
GALL - A on?
ASE - Vaig a Bremen!
GOS - No em sona.
ASE - A Bremen! A Bremen! A Bremen!
ASE - Ia ia ia
GAT - Miau, miau, miau
GOS - Bup, bup, bup
GALL - Qui qui ri qui
TOTS - Fa la la la... I per què?
ASE - He sentit que a Bremen hi ha una banda. I m'encantaria tocar la guitarra!
GALL - Jo tinc bona veu. Podria cantar?
GOS - A mi m'encantaria tocar el tambor.
GAT - I a mi... tocar la flauta.
ASE - És clar! Tots quatre. Vinga: Cap a Bremen...
TOTS - ...hi falta gent!!!

COR GENERAL

Una idea, una idea, una idea
Un projecte que sembla perfecte.
Ja no cal anar d'est a oest o als confins de la terra
Ni dubtar entre dreta o esquerra.
Ja no cal anar de sud a nord.
Ja tenim ruta!
Ja pot fer ventades o pluja... Ah!
A Bremen hi ha una orquestra,

a Bremen hi ha una festa!
Pots sentir músiques i cançons maques.
És un lloc on la gent canta.
Tothom se sap la lletra i juga i canta i balla.
Prou de vagar pels camins de la nit
sense un objectiu.
Cap a Bremen, a Bremen, a Bremen!
Si fa sol do la mi re mi!

COR GENERAL

Un que canti, l'altre bufi i l'altre piqui
(Ritme corporal)
Jugueu a fer una orquestra...
(Ritme corporal)
I encara que és bonic en companyia
fer travessia,
descobrint paisatges...
sobre el cap ja veus que el cel va ennuvolant-se.
El dia es va fent negre.

GOS - Què?

ASE - Què ha estat això?

COR GENERAL

El dia es va fent negre.
Tot es va tornant negre.

GAT - Ho heu sentit?

COR GENERAL

Tot es va tornant negre
L'ombra del temor,
la por, la por... ara et pesa.
Un que canti, l'altre bufi i l'altre piqui.
(Ritme corporal)
Jugueu a fer una orquestra...
(Ritme corporal)
I encara que és bonic en companyia,
fer travessia i descobrir paisatges
I caminar pels boscos...
Veus que el dia, com sempre,
va enfosquint-se...

GALL - Què?

GAT - Què ha passat?

COR GENERAL

El dia es fa negre.
El silenci va escampant-se...

GOS - Ho heu sentit?

COR GENERAL

**Silenci va escampant-se...
I penses: "Jo sóc valent...
però no massa!"**

GOS - Company, això és por o gana?

GAT - No ho sé. Tinc l'estómac revolucionat...

ASE - Potser hauríem de parar una estoneta...

GALL - Parar aquí? En aquest lloc? No!

GOS - Potser algú hauria de parar-me les cames que em tremolen.

GAT - I a mi la panxa. Crec que els meus budells miolen.

ASE - Mireu allà!!

GALL, GAT, GOS - Què has vist? On dius? Assenyala-ho! Ens hem perdut!!!

Ai!

COR ESCENA + SOLISTES- Oh!

ASE - Silenci! Veieu? Veieu allà?

GOS - Jo ho veig tot negre, la més fosca nit ens mira...

GAT - Jo li veig els ulls que sembla que ens observen...

GALL - Crec que veig una cosa! Allà, una llum!

GOS - Jo també olo... una cosa... Fum!!

GAT - Com si estigués cuinant algú!

ASE - On hi ha fum, hi ha foc...

GAT - On hi ha foc un home...

GALL - O una dona que se't tira al coll...

GOS - o un caçador amb un garrot...

ASE - Sabeu el que ens passa?

Nosaltres tenim gana.

Les ombres ens espanten.

Hem fet un llarg viatge i estem morts.

Crec que podem fer una pausa!

Anem a veure com pinta aquesta casa.

No haurien de sentir-nos.

GAT - Si hi ha perill busquem una altra cosa...

ASE - No vull sentir-vos.

GALL - Jo no ho veig clar... Ens arrisquem massa...

ASE - Acostem-nos.

GOS - Potser no cal que hi arrisquem la vida, no?

ASE - Anem a veure aquesta casa. Almenys així en treurem l'aigua clara.

SOLISTES LLADRES i COR ESCENA

Com m'agrada el pa i aquesta cervesa

I aquest pernil i aquesta mantega...

El rebost és ple de fruita.

Que algú tasti aquesta truita.

Increïble. No et pots creure

el que hi ha dins la nevera.

COR ESCENA

Però són molt més exquisides,

es mengen amb més gana i són més delicades,

les coses que endrapes

si les han robat un grup de lladres!

SOLISTES LLADRES i COR ESCENA

El botí, nois, és fantàstic.

Brilla tant que sembla plàstic.
Aquest or val una pasta
I s'ha fos sense deixar rastre:
hi ha maragdes i turqueses,
hi ha diamants, robins i perles,
COR ESCENA

Les joies més precioses
Que brillen capricioses
Respiren una elegància...
Estan com encantades
Sobretot quan les han robat
un grup de lladres!!

GNONE - Passa'm les salsitxes per favor t'ho demano.

LUPINA - Més que passar-te-les, les tiro, Gnone.

FIONDA - Bravo Lupina! Llença la salsitxa!

PUSTO - Fes que li vagi directa dins la boca!

GNONE (a PUSTO) - Vols que t'hi vagi un puny, directe a la boca?

PUSTO - No, Gnone: ja en tinc prou amb la taronja!

GOS - Ho heu sentit? Són lladres. Mala gent. Salvatges!

GAT - No m'agrada. Definitivament no m'agrada!

GALL - Són gent horrible. Perillosa. Sinistra.

ASE - Però la casa té bona pinta. Té llum i és calenteta.

GOS - I hi ha menjar a la taula...

GAT - I n'hi ha més a la cuina...

GALL - Se'm fa la boca aigua...

ASE - Podria ser casa nostra.

GALL - Primer potser hauríem d'arribar a...

GAT - On has dit que era?

GOS - Jo no ho recordo...

GALL - Me n'he oblidat.

GAT - Com dius que es diu?

ASE - A Bremen!

GALL - Això.

GAT - Ho tenia a la punta de la llengua.

GOS - Doncs va... posem-nos en marxa!

ASE - Calleu!! Se m'ha acudit una cosa.

GAT - Què?

GOS - Seiem.

GALL - Diques!

COR GENERAL

Aquests lladres sols són quatre. Són malvats, dolents, canalles. Si ho compteu estan iguals doncs n'hi ha quatre a cada banda. Però si t'atures i t'ho plantejes, ells disposen d'una cosa És una arma de les bones que pot fer molta nosa, que pot fer molta nosa... Quina és l'arma? No ho sabeu? Escoltem el que planegen aquests quatre en confidència. Sempre discuteixen... Sempre. Discuteixen sempre.

GAT - Per sorpresa! Per sorpresa!

GOS - T'hem entès tots: per sorpresa!

GALL - Bona idea: per sorpresa!

ASE - Cridarem tots junts, a l'hora, i farem sorolls horribles: Brams i cants i miols, lladrucs!

Només per fer que s'esperverin.

GALL - La por fa que tots tremolin

GOS - I que, a més, s'escagarrinin.

GAT - Fugiran d'aquí per cames,

GALL - Els quatre lladres.

GOS - Poca penes!

GAT - de pacotilla...

GNONE - Ja no puc més. Quin tiberi!

FIONDA - Tot el cap em dóna voltes...

PUSTO - Tinc la panxa tota plena...

LUPINA - Jo tinc son i dormiria...

GNONE - Vi de gerra, et tira a terra...

FIONDA - Vinga, vinga... Una becaina.

PUSTO - Una estona per els somnis...

LUPINA - Una estona de becaina...

FIONDA - un bell son...

GNONE - un bell son... sss....

Sentim el terrible soroll que fan els animals.

Els lladres es desperten terroritzats, cridant i fugen cames ajudeu-me.

COR GENERAL

**Mengeu si teniu gana,
i si algú té set que begui.**

Feu això sempre que us plagui

En aquesta nova casa.

**Si algú té fred que s'acosti
al foc de la llar que escalfa.**

**Qui senti que no té forces
Que reposi a la butaca.**

**Si algú està trist que rigui,
si algú era mut que canti,**

**si algú està dret que sigui
que sigui i que descansi.**

Aquell que abans s'espantava

Aquí que se n'oblidi.

Aquí les pors s'evaporen

Pots tenir allò que més desitgis.

GOS - Quina son que tinc!

GAT - Jo m'estiro prop de la xemeneia,

GALL - Jo sobre aquest armari

ASE - I jo darrera la porta.

GAT - Però no tanqueu tots dos ulls quan dormiu.

Un ull s'ha de tenir sempre obert,

el meu pare ho deia, era un gat llest...

El meu avi ho deia, era un gat savi i expert...

LUPINA - Què era?
GNONE - Qui era?
FIONDA - Qui eren?
PUSTO - Eren moltíssims!
LUPINA - Els has vist?
PUSTO - No.
GNONE - Els has comptat?
FIONDA - No.
LUPINA - Almenys una dotzena.
GNONE - Crec que això eren dimonis!
FIONDA - o fantasmes invisibles
LUPINA - bruixes o fades malèvoles.
FIONDA - Altre cop torna a haver-hi aquell silenci...
GNONE - Potser ja se n'han anat.
FIONDA - Diu la llegenda, no vull espantar-vos,
que els esperits de la lluna, de nit s'ajunten
i entren a cada casa per segrestar-te
fent aquests crits... Poden quedar-s'hi a viure
LUPINA - Tinc una idea: Aneu a veure què passa.
GNONE - Però qui hi va?
LUPINA - Jo no hi vaig que he tingut la idea.
GNONE - Jo tampoc perquè he preguntat "Qui hi va?"
FIONDA - Doncs jo menys perquè ja us dic que "jo no hi penso anar"
GNONE/FIONDA/LUPINA - Jo tampoc. T'ha tocat Pusto!
PUSTO - Però si jo sóc el més gallina!
GNONE - Evidentment. Com que ets el que tens més por,
seràs el que hi veuràs millor
si hi ha qualsevol cosa misteriosa.
LUPINA - Si hi anéssim nosaltres, els valents,
potser podrien fugir corrents
aquests fantasmes horribles.
PUSTO - Entesos. Doncs cap allà vaig.

Quin silenci... El silenci és el so que fa qui no és aquí.
Però aquí tot és en silenci... Òndia! Hi ha una brasa encesa
Fa flama encara... Un foc que guspiraja... guspiroja... piruja...
Com es diu?

GOS - Guspireja.

PUSTO - Gràcies... Un foc que guspireja... Qui ha parlat? No hi ha ningú
a la casa. Ningú pot haver obert boca. La por et gasta una broma!
No puc sentir coses...

GAT - No sabia que la por fos tan graciosa. És evident que no pots
sentir coses.

PUSTO - Això és el que em pensava... I ara qui ha parlat?

Va no siguis soca... Ningú no ha parlat. Aquestes guspa... guspu...

COR GENERAL - Guspires.

PUSTO - Gràcies: el foc guspireja...

Pusto allarga la mà, el Gat miola enfurismat i l'esgarrapa, Pusto es fa

enrera i el Gall li salta a sobre el cap fent qui-qui-ri quis. En Pusto s'intenta escapar i el Gos li queixala la cama. Quan en Pusto se'n va, l'Ase li clava una coça. En Pusto s'escapa cridant.

LUPINA - Què has descobert?

PUSTO - Quina por!

GNONE - Què era?

PUSTO - Ui ui! Quines cagarrines!

FIONDA - Què has vist dins la casa?

PUSTO - Una brasa encesa que guspioraja... ruja...

COR GENERAL - Guspireja

PUSTO - ...guspireja que fa aparèixer de cop un guerrer turc amb una cimitarra que branda cap a mi i em fereix... Aquí, veieu?

LUPINA - Ets un home amb sort perquè et podia raptar i fer presoner amb una espasa de la mort!

GNONE - Què més?

PUSTO - Del no res ha sortit com una espècie de guerrer viquing tot pelut que amb una mena de tenalles m'ha agafat per aquí.

FIONDA - Sí, n'he sentit parlar. És com et torturen...

GNONE - Què més?

PUSTO - De cop, del cel, ha aparegut un drac amb un bec llarg i punxegut així...

LUPINA - N'has sortit amb vida! Aquest drac a pocs els deixa amb vida!

GNONE - Què més?

PUSTO - Era una catapulta de l'edat mitjana que m'ha capatulquejat, capacu, capulta...

COR GENERAL - Catapultat!

PUSTO - Exacte. M'ha catapultat a fora!

GNONE - Mare meva, ens n'hem sortit prou airosos!

PUSTO - La veritat és que encara tremolo...

LUPINA - Què fem ara? Jo no torno a entrar en aquella casa!

GNONE - Jo no hi torno! Sabeu què farem?

FIONDA - Fugar-nos!

LUPINA - Fugar-nos!

PUSTO - Però cap a on?

TOTS ELS LLADRES - Corre i calla... Hem d'escapar-nos ben lluny!

COR GENERAL - A Bremen!

GALL - Desperteu-vos, desperteu-vos. El sol ja neix amb el dia. Hauríem d'anar cap a... on?

GAT - Cap on era?

GOS - Cap a... Allà!

ASE - A Bremen! A Bremen!

Que ja ens espera!

GALL - Allà hi haurà la nostra caseta.

GOS - Una casa pels quatre.

GAT - També una xemeneia,

ASE - Serem els músics famosos de la Banda de Bremen...

GOS - Potser...
GALL - Què?
GAT - Diques...
GOS - Res res...
ASE - Potser...
GOS - Diques.
GAT - Voleu fer el favor?
ASE - Diques...

COR GENERAL i SOLISTES ANIMALS - Què?

COR GENERAL

**Hi ha moltes vegades que et compliques...
Que no saps la resposta.
Sovint allò que més desitges
Ho tens davant dels nassos.
Hi ha moltes vegades,
que saps què vols però et fa por expressar-ho.
Has d'aprendre a arriscar-te,
quedar-t'ho a dins no t'ajuda.
Atreveix-te a explicar-ho.
Diques què et passa! Que surti!
Hi ha moltes vegades que les coses
són més fàcils, molt fàcils.
Atreveix-te a explicar-ho.**

SOLISTES ANIMALS - Ei escolteu-me!
Voleu saber una cosa?
Em sembla que he tingut una idea!
ASE - Ia ia ia ia. Anem per ordre. Qui comença?
GALL - Sabeu què em sembla? El que penso? Que ja som una banda...
GOS - Jo també ho penso fa dies. Una banda de quatre!
GAT - Doncs no cal anar on deies! Podríem viure aquí.
GOS - En aquesta caseta...
GALL - Que és preciosa i tranquil·la...
GAT - Prop de la xemeneia...
GOS/GAT/GALL - Tu què n'opines, digues?
ASE - Em sembla una gran idea!
GAT - Miau miau miau
GOS - Bup bup bup
ASE - Ia ia ia
GALL - Qui qui ri qui

COR GENERAL

**Un riu al mar arriba creuant muntanyes,
els fums de xemeneia al cel es perden.
Fas un petó a la galta a qui torna
I les històries, un bon dia s'acaben.
Una llavor germina i en flor es convertirà,
i aquesta flor es transforma en una fruita.
Tots formem part d'un cicle, d'una història
I les històries, un bon dia, s'acaben.**

**Però d'una vella història
Per sempre te'n recordes,
queda dins la memòria
i ens fa millors persones.
I si la història és bona
Ja hi pot haver tempesta
Perquè és dins teu per sempre
En començar la festa.**